ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 24ης Νοεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση C-40/10,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ασκηθείσα την 22α Ιανουαρίου 2010,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J. Currall, G. Berscheid και J.-P. Keppenne, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,** εκπροσωπούμενο από την S. Seyr και τον A. Neergaard, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον M. Bauer, επικουρούμενο από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

το **Βασίλειο της Δανίας,** εκπροσωπούμενο από την B. Weis Fogh,

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,** εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και B. Klein,

την **Ελληνική Δημοκρατία,** εκπροσωπούμενη από τις Α. Σαμώνη-Ράντου και Σ. Χαλά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Δημοκρατία της Λιθουανίας,** εκπροσωπούμενη από τον D. Kriaučiūnas και την R. Krasuckaitė,

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας,** εκπροσωπούμενη από τον E. Riedl,

τη **Δημοκρατία της Πολωνίας,** εκπροσωπούμενη από τον M. Szpunar,

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας,** εκπροσωπούμενο από την S. Behzadi-Spencer και τον L. Seeboruth,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský και T. von Danwitz (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot
γραμματέας: R. Şereş, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Οκτωβρίου 2010,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με το δικόγραφο της προσφυγής της η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις (ΕΕ L 348, σ. 10, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), υποστηρίζοντας ότι ο εν λόγω κανονισμός συνιστά παράβαση του άρθρου 65 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]αταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 124, σ. 1, στο εξής: ΚΥΚ), καθώς και παράβαση των άρθρων 1 και 3 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, καθόσον, αφενός, προβαίνει σε εσφαλμένη αναπροσαρμογή των διαφόρων ποσών που προβλέπονται από τον ΚΥΚ και, αφετέρου, προβλέπει νέα νομική βάση επιτρέπουσα την επανεξέταση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Το νομικό πλαίσιο

Ο ΚΥΚ

2 Το άρθρο 65 του ΚΥΚ ορίζει:

«1. Το Συμβούλιο προβαίνει κατ' έτος σε εξέταση των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων. Η εξέταση αυτή πραγματοποιείται τον Σεπτέμβριο βάσει κοινής εκθέσεως που υποβάλλεται από την Επιτροπή, η οποία στηρίζεται σε ένα κοινό δείκτη που καθορίζεται από τη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε συμφωνία με τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες των κρατών μελών· για τον καθορισμό του δείκτη αυτού λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση κάθε χώρας των Κοινοτήτων κατά την 1η Ιουλίου.

Κατά τη διάρκεια της εξετάσεως αυτής, το Συμβούλιο μελετά αν αρμόζει να προβούν σε αναπροσαρμογή των αποδοχών στο πλαίσιο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής των Κοινοτήτων. Λαμβάνονται ιδίως υπόψη η ενδεχόμενη αύξηση των μισθών στις δημόσιες υπηρεσίες και οι ανάγκες προσλήψεων.

2. Σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής του κόστους ζωής, το Συμβούλιο αποφασίζει, εντός προθεσμίας 2 μηνών κατ' ανώτατο όριο, μέτρα για την προσαρμογή των συντελεστών αναπροσαρμογής και κατά περίπτωση για τα αναδρομικά τους αποτελέσματα.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου το Συμβούλιο αποφασίζει προτάσει της Επιτροπής, με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται [στο δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, των άρθρων 148, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και 118, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας].»

3 Κατά το άρθρο 82, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, όταν το Συμβούλιο αποφασίζει αναπροσαρμογή των αποδοχών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 65, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η ίδια αναπροσαρμογή εφαρμόζεται και επί των συντάξεων.

4 Κατά το άρθρο 65α του ΚΥΚ, ο τρόπος εφαρμογής των άρθρων 64 και 65 του ΚΥΚ καθορίζεται με το παράρτημά του XI.

5 Το παράρτημα XI, με τίτλο «Κανόνες εφαρμογής των άρθρων 64 και 65 του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης», περιλαμβάνει περισσότερα κεφάλαια, εκ των οποίων το πρώτο, αποτελούμενο από τα άρθρα 1 έως 3, έχει ως αντικείμενο την ετήσια εξέταση του επιπέδου των αποδοχών η οποία προβλέπεται από το άρθρο 65, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ενώ το δεύτερο αφορά τις ενδιάμεσες προσαρμογές των αποδοχών και των συντάξεων δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Το δεύτερο αυτό κεφάλαιο αποτελείται από τα άρθρα 4 έως 7.

6 Το κεφάλαιο 1 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ περιλαμβάνει το τμήμα 1, με τίτλο «Στοιχεία των ετήσιων προσαρμογών». Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του εν λόγω τμήματος ορίζει ότι «[γ]ια την εξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 65, παράγραφος 1, του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης, η Eurostat εκπονεί κάθε χρόνο, πριν από το τέλος Οκτωβρίου, έκθεση που αναφέρεται στην εξέλιξη του κόστους ζωής στις Βρυξέλλες, στις οικονομικές ισοτιμίες μεταξύ Βρυξελλών και ορισμένων τόπων υπηρεσίας εντός των κρατών μελών και στην εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών των εθνικών δημοσίων υπαλλήλων των κεντρικών διοικήσεων».

Οι παράγραφοι 2 έως 4 του εν λόγω άρθρου παρέχουν διευκρινίσεις επί της διαδικασίας που ακολουθεί η Eurostat, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, για τον υπολογισμό της εξελίξεως του κόστους διαβιώσεως στις Βρυξέλλες (διεθνής δείκτης Βρυξελλών), του κόστους διαβιώσεως εκτός Βρυξελλών (οικονομικές ισοτιμίες και τεκμαρτοί δείκτες), καθώς και της αγοραστικής δυνάμεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων των κεντρικών διοικήσεων οκτώ κρατών μελών (ειδικοί δείκτες).

7 Κατά το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, το οποίο περιλαμβάνεται στο τμήμα 2 που αφορά τον «Τρόπο της ετήσιας προσαρμογής των αποδοχών και συντάξεων»:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 65, παράγραφος 3, του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης, το Συμβούλιο αποφασίζει πριν από το τέλος κάθε έτους για την προσαρμογή των αποδοχών και συντάξεων, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία βασίζεται στα κριτήρια που προβλέπονται στο τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος, με ισχύ από την 1η Ιουλίου.

2. Το ύψος της προσαρμογής ισούται με το γινόμενο του ειδικού δείκτη επί τον διεθνή δείκτη Βρυξελλών. Η προσαρμογή καθορίζεται σε καθαρές τιμές ως ποσοστό ίσο για όλους.

3. Το ύψος της προσαρμογής που καθορίζεται με τον τρόπο αυτό ενσωματώνεται, σύμφωνα με τη μέθοδο που αναφέρεται κατωτέρω, στην κλίμακα των βασικών μισθών, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 66 του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης και στο παράρτημα XIII του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης, καθώς και στα άρθρα 20, 63 και 93 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό:

[...]

6. Τα όργανα προβαίνουν, με αναδρομική ισχύ για την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας έναρξης παραγωγής αποτελεσμάτων και της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της απόφασης για τη νέα προσαρμογή, στην αντίστοιχη, θετική ή αρνητική, διόρθωση των αποδοχών των εν λόγω υπαλλήλων και των συντάξεων που καταβάλλονται στους πρώην υπαλλήλους και τα λοιπά πρόσωπα που έλκουν δικαιώματα από αυτούς.

Εάν η εν λόγω αναδρομική διόρθωση συνεπάγεται ανάκτηση των καθ' υπέρβαση καταβληθέντων, η ανάκτηση αυτή μπορεί να κλιμακώνεται σε διάστημα δώδεκα μηνών το πολύ από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης για την προσεχή ετήσια προσαρμογή.»

8 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, «οι ενδιάμεσες προσαρμογές των αποδοχών και συντάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 65, παράγραφος 2, του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης αποφασίζονται[, με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου,] σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής του κόστους ζωής μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου [...] και αφού ληφθεί υπόψη η πρόβλεψη της εξέλιξης της αγοραστικής δύναμης κατά την τρέχουσα ετήσια περίοδο αναφοράς».

9 Το κεφάλαιο 5 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ φέρει τον τίτλο «Ρήτρα εξαίρεσης». Αποτελείται από το άρθρο 10 το οποίο ορίζει:

«Σε περίπτωση σοβαρής και αιφνίδιας επιδείνωσης της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εσωτερικό της Κοινότητας, η οποία εκτιμάται βάσει αντικειμενικών στοιχείων που παρέχονται για τον σκοπό αυτό από την Επιτροπή, η Επιτροπή υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις επί των οποίων αποφασίζει το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283 της Συνθήκης ΕΚ.»

10 Το κεφάλαιο 7 του εν λόγω παραρτήματος, με τίτλο «Τελική διάταξη και ρήτρα αναθεώρησης», περιλαμβάνει το άρθρο 15, το οποίο ορίζει:

«1. Οι διατάξεις που προβλέπονται στο παρόν παράρτημα εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012.

2. Στο τέλος του τέταρτου έτους αναθεωρούνται, ιδίως όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις τους. Προς τούτο, η Επιτροπή υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο και, ενδεχομένως, πρόταση τροποποίησης του παρόντος παραρτήματος βάσει του άρθρου 283 της Συνθήκης ΕΚ.»

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός

11 Προκειμένου το Συμβούλιο να λάβει απόφαση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, προ του τέλους του έτους 2009, επί της αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Επιτροπή υπέβαλε την 29η Οκτωβρίου 2009 την πρόταση COM(2009) 603 τελικό.

12 Τη 19η Νοεμβρίου 2009 υπεβλήθη τροποποιημένη πρόταση κανονισμού [COM(2009) 629 τελικό], κατόπιν της διορθώσεως στην οποία προέβησαν δύο κράτη μέλη ως προς τα στατιστικά δεδομένα τους σχετικά με την περίοδο αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της εξελίξεως της αγοραστικής δυνάμεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 4, στοιχείο α΄, του παραρτήματος XI του ΚΥΚ.

13 Κατά το σημείο 3.1 της αιτιολογικής εκθέσεως της εν λόγω προτάσεως, ο ειδικός δείκτης ισούται με 2,8 %, ο διεθνής δείκτης Βρυξελλών με 0,9 % και η προτεινόμενη αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων στο Βέλγιο και στο Λουξεμβούργο με 3,7 %, ποσοστό που αντιστοιχεί στο γινόμενο των δύο ανωτέρω δεικτών. Για το σύνολο των ποσών που περιλαμβάνονται στην πρόταση κανονισμού εφαρμόσθηκε ο συντελεστής αναπροσαρμογής 3,7 %.

14 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός υιοθετεί μόνον εν μέρει την πρόταση της Επιτροπής.

15 Κατά την πρώτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, η διατύπωση της οποίας ταυτίζεται με εκείνην της μοναδικής αιτιολογικής σκέψεως της υποβληθείσας προτάσεως, «[π]ροκειμένου να εξασφαλισθεί, για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό της Ένωσης, εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης παράλληλη με εκείνη των δημοσίων υπαλλήλων στα κράτη μέλη, θα πρέπει να αναπροσαρμοσθούν οι αποδοχές και οι συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης στο πλαίσιο της ετήσιας εξέτασης για το 2009».

16 Κατά τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία προσετέθη από το Συμβούλιο, «[η] προσαρμογή των αμοιβών και συντάξεων που προτείνει η Επιτροπή θα πρέπει να τροποποιηθεί υπό το πρίσμα της δημοσιονομικής και οικονομικής κρίσης και ως μέρος της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Ένωσης. Η κατάσταση θα πρέπει να επανεξετασθεί όταν χρειασθεί».

17 Τα άρθρα 2 και 4 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπουν τα νέα ποσά των αποδοχών που καθορίσθηκαν από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογήν συντελεστή αναπροσαρμογής 1,85 %, τα οποία αντικατέστησαν τα ποσά που είχε προτείνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του συντελεστή αναπροσαρμογής 3,7 %.

18 Το άρθρο 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αντίστοιχο του οποίου δεν περιλαμβάνεται στην πρόταση της Επιτροπής, ορίζει:

«Ο παρών κανονισμός επανεξετάζεται εν ανάγκη και, για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή, οσάκις χρειασθεί, υποβάλλει πρόταση για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού επί της οποίας το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.»

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

19 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, πλην των άρθρων 1, 3 και 19 αυτού, διατηρώντας, ωστόσο, τα αποτελέσματά του έως την έκδοση, εκ μέρους του Συμβουλίου, νέου κανονισμού, ο οποίος θα προβαίνει σε ορθή εφαρμογή των άρθρων 64 και 65 του ΚΥΚ και του παραρτήματος XI αυτού, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

20 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

21 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2010 επετράπη στο Κοινοβούλιο να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

22 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2010 επετράπη στο Βασίλειο της Δανίας, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ελληνική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Λιθουανίας, στη Δημοκρατία της Αυστρίας, στη Δημοκρατία της Πολωνίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

23 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, της 30ής Ιουνίου 2010, η αίτηση παρεμβάσεως της Union Syndicale Luxembourg απερρίφθη, για τον λόγο ότι, κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Union Syndicale Luxembourg, ως νομικό πρόσωπο λουξεμβουργιανού δικαίου, δεν έχει δικαίωμα να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση.

24 Η αίτηση της Επιτροπής περί εκδικάσεως της υποθέσεως με την ταχεία διαδικασία απερρίφθη με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2010.

Επί της προσφυγής

25 Προς στήριξη της προσφυγής της η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους από παράβαση διατάξεων του ΚΥΚ και του παραρτήματος XI αυτού, τελεσθείσα, αφενός, διά των άρθρων 2 και 4 έως 17 και, αφετέρου, διά του άρθρου 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 65 του ΚΥΚ και των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο προέβη σε εσφαλμένη αναπροσαρμογή των διαφόρων ποσών των αποδοχών και των συντάξεων που προβλέπονται από τον ΚΥΚ και από το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, αντικαθιστώντας τα ποσά που είχε προτείνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν συντελεστή αναπροσαρμογής 3,7 % με ποσά υπολογισθέντα κατ' εφαρμογήν συντελεστή αναπροσαρμογής 1,85 %.

27 Κατά την προσφεύγουσα, ο συντελεστής αναπροσαρμογής 1,85 %, ο οποίος ισούται ακριβώς με το ήμισυ του υπολογισθέντος από την ίδια συντελεστή, δεν προκύπτει από την εφαρμογή των κριτηρίων των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Πρόκειται για συντελεστή ο οποίος καθορίσθηκε κατ' αποκοπήν, σε συνάρτηση με γενικές εκτιμήσεις περί της οικονομικής καταστάσεως που επικρατούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

28 Κατά την Επιτροπή, ωστόσο, η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 65 του ΚΥΚ και από τα άρθρα 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ καθιερώνει μέθοδο αυτόματης αναπροσαρμογής η οποία δεν παρέχει στο Συμβούλιο κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, πέραν της δυνατότητας να αμφισβητεί τα υποβαλλόμενα σε αυτό στοιχεία. Η ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών δεν αποτελεί νομοθετική πράξη, αλλά απλώς εκτελεστικό μέτρο με χαρακτήρα μάλλον διοικητικό παρά κανονιστικό.

29 Κατά την Επιτροπή, από το γράμμα του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ προκύπτει ότι στον τομέα αυτό το Συμβούλιο έχει απλώς δέσμια αρμοδιότητα. Εν αντιθέσει προς την άποψη που προβάλλει το Συμβούλιο, το άρθρο 65 του ΚΥΚ δεν δύναται να κατισχύει του εν λόγω άρθρου 3, καθώς οι δύο διατάξεις καταλαμβάνουν την ίδια βαθμίδα στην ιεραρχία των κανόνων. Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ θα ήταν περιττό, αν το άρθρο 3 του παραρτήματος παρείχε στο Συμβούλιο περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο να του επιτρέπει να λαμβάνει υπόψη, πέραν των στοιχείων που ορίζονται με το άρθρο 3, στοιχεία άσχετα προς την περίοδο αναφοράς, όπως η οικονομική ή δημοσιονομική κατάσταση κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού για την αναπροσαρμογή των αποδοχών.

30 Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι το Συμβούλιο έχει δέσμια αρμοδιότητα κατά την έκδοση του κανονισμού αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων επιβεβαιώνεται και από τις αποφάσεις της 5ης Ιούνιου 1973, 81/72, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 553, σκέψεις 9 και 10), και της 6ης Οκτωβρίου 1982, 59/81, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1982, σ. 3329, σκέψεις 23 έως 25), που εκδόθηκαν επί υποθέσεων σχετικών με προγενέστερες εκδοχές της μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών, οι οποίες προέβλεπαν νομικό

πλαίσιο λιγότερο αυστηρό και λεπτομερές εκείνου που προκύπτει από το παράρτημα XI του ΚΥΚ, υπό την ισχύουσα μορφή του.

31 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο αυτόματος χαρακτήρας της μεθόδου αναπροσαρμογής που καθιερώνει το παράρτημα XI του ΚΥΚ είναι προϊόν της βουλήσεως του ίδιου του Συμβουλίου, το οποίο απεδέχθη, με τον κανονισμό 723/2004, τη μέθοδο που του είχε προτείνει η Επιτροπή, αφενός, με σκοπό τη μεσοπρόθεσμη επίτευξη σταθερότητας και, αφετέρου, λόγω της παρουσίας διαφόρων στοιχείων εξισορροπητικής για το Συμβούλιο λειτουργίας. Συναφώς, η Επιτροπή μνημονεύει την επιβολή της «ειδικής εισφοράς» επί των καταβαλλόμενων από την Ένωση αποδοχών και την αύξηση των εισφορών στο συνταξιοδοτικό καθεστώς, μέτρα που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση του ύψους των μισθολογικών αυξήσεων. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει επίσης ότι η μέθοδος ετήσιας αναπροσαρμογής που προβλέπεται από το παράρτημα XI του ΚΥΚ δύναται να οδηγήσει τόσο σε αρνητικά όσο και σε θετικά αποτελέσματα. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των παραμέτρων αυτών, το Συμβούλιο, αποδεχόμενο την εν λόγω μέθοδο, δεσμεύθηκε κατ' αρχήν, για τη διάρκεια ισχύος του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, ήτοι για οκτώ έτη, να τηρεί τους όρους που το εν λόγω παράρτημα προβλέπει.

32 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ αποτελεί τη μόνη διάταξη που επιτρέπει τη λήψη υπόψη αιφνίδιας επιδεινώσεως της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως. Εν προκειμένω, όμως, δεν εφαρμόσθηκε το άρθρο αυτό.

33 Όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο δεν ηδύνατο να μετατρέψει την πρόταση που η ίδια του υπέβαλε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ σε πρόταση έχουσα ως νομική βάση το άρθρο 10 του εν λόγω παραρτήματος, άρθρο που αναγνωρίζει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή όσον αφορά το ζήτημα της αναγκαιότητας ή μη υποβολής προτάσεως κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο δεν κάλεσε επισήμως την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Εξάλλου, ενδεχόμενη υποβολή μιας τέτοιας προτάσεως εκ μέρους της Επιτροπής θα μπορούσε να αφορά μόνον τις μελλοντικές τροποποιήσεις του ΚΥΚ και δεν ηδύνατο να απαλλάξει το Συμβούλιο, το οποίο είχε συναφώς δέσμια αρμοδιότητα, από την

υποχρέωση να ασκήσει την αρμοδιότητα που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω παραρτήματος προ του τέλους του 2009, για την αναπροσαρμογή των μισθών και των συντάξεων με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009.

34 Επιπροσθέτως, λαμβανομένης υπόψη της παραπομπής του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ στο άρθρο 283 ΕΚ, νυν άρθρο 336 ΣΛΕΕ, τροποποίηση της μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, δύνανται να επιφέρουν μόνον το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να παρακάμπτει αυτές τις επιταγές με την επίκληση του επείγοντος. Παραλείποντας να προβλέψει, με τον κανονισμό 723/2004, τη δυνατότητα λήψεως έστω προσωρινών μέτρων, το Συμβούλιο συναίνεσε εν γνώσει του στη «βραδύτητα» που χαρακτηρίζει την εφαρμογή της ρήτρας εξαιρέσεως.

35 Τέλος, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η χρονική υστέρηση κατά τη συνεκτίμηση οιασδήποτε, αρνητικής ή θετικής, χρηματοοικονομικής εξελίξεως είναι συμφυής με τη μέθοδο που προβλέπεται από το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, η οικονομική κρίση λαμβάνεται υπόψη κατά το οικονομικό έτος 2010, στον βαθμό κατά τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν ενσωματώσει, μεταξύ των μηνών Ιουλίου 2009 και Ιούνιου 2010, τις επιπτώσεις της κρίσεως αυτής στο επίπεδο των αποδοχών των υπαλλήλων των αντίστοιχων εθνικών δημοσίων διοικήσεων. Η διάταξη του άρθρου 10 του παραρτήματος αυτού πρέπει, συνεπώς, να εφαρμόζεται μόνο σε πραγματικά έκτακτες και απρόβλεπτες καταστάσεις.

36 Προκειμένου, εντούτοις, να μην πληγεί η συνοχή του καθεστώτος αποδοχών και συντάξεων, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ούτως ώστε οι ακυρούμενες διατάξεις να εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα έως ότου το Συμβούλιο

εκδώσει, προς εκτέλεση της εκδοθησομένης αποφάσεως του Δικαστηρίου, νέο κανονισμό, συμφώνως προς την πρόταση της Επιτροπής, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009.

37 Το Κοινοβούλιο στηρίζει το σύνολο των λόγων ακυρώσεως και των αιτημάτων της Επιτροπής. Το παρεμβαίνον θεσμικό όργανο επισημαίνει ιδίως ότι, υιοθετώντας το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, το Συμβούλιο προκαθόρισε τον τρόπο ασκήσεως της κατ' άρθρο 65 του ΚΥΚ αρμοδιότητάς του και, συνεπώς, η σχετική με την ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων απόφαση προκύπτει από την απλή εφαρμογή των κανόνων και των κριτηρίων του εν λόγω παραρτήματος. Το άρθρο 65, παράγραφος 3, του ΚΥΚ πρέπει, επομένως, να ερμηνεύεται ως διάταξη παρέχουσα στο Συμβούλιο αποκλειστικώς εκτελεστική αρμοδιότητα σε σχέση με την εν λόγω ετήσια αναπροσαρμογή. Η προσφυγή στο άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ προϋποθέτει πρωτοβουλία της Επιτροπής και την εφαρμογή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας κατά το άρθρο 336 ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω, ωστόσο, δεν ακολουθήθηκε η συγκεκριμένη διαδικασία.

38 Αντιθέτως, το Συμβούλιο εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη του γράμματος και της γενικής οικονομίας του άρθρου 65 του ΚΥΚ και του παραρτήματος XI αυτού, το ίδιο διαθέτει πάντα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τις ετήσιες αναπροσαρμογές των αποδοχών και των συντάξεων, ακόμη και αν δεν αμφισβητεί ότι η υποβαλλόμενη από την Επιτροπή ετήσια προσαρμογή υπολογίσθηκε ορθώς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του παραρτήματος XI. Βασιζόμενο στον όρο «ιδίως» του άρθρου 65, παράγραφος 1, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το παράρτημα XI του ΚΥΚ καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής ορισμένων κριτηρίων που το ίδιο οφείλει να λαμβάνει υπόψη κατά την εξέταση του επιπέδου των αποδοχών και των συντάξεων, πλην όμως το εν λόγω παράρτημα δεν αποκλείει τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως άλλων κριτηρίων.

39 Όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, ακόμη και αν, με το παράρτημα XI του ΚΥΚ, δεσμεύθηκε, κατ' αρχήν, για τη διάρκεια ισχύος του εν λόγω παραρτήματος, να τηρεί τους όρους που αυτό προβλέπει, δεν απεμπόλησε κάθε περιθώριο εκτιμήσεως κατά

τον καθορισμό της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο ούτε κατήργησε το άρθρο 65 του ΚΥΚ, αντικαθιστώντας το με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, ούτε εκχώρησε πλήρως την αρμοδιότητά του λήψεως αποφάσεων στον τομέα αυτό στην Επιτροπή. Κατά το καθού, η προτεινόμενη από την Επιτροπή ερμηνεία του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, κατά την οποία το εν λόγω άρθρο καθιερώνει διαδικασία αυτόματου χαρακτήρα, καταλύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 65 του ΚΥΚ. Συναφώς, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι το ζήτημα αν η απόφασή του περί της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων συνιστά νομοθετική ή εκτελεστική πράξη στερείται σημασίας.

40 Εξάλλου, το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψη 32), και το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τις αποφάσεις της 7ης Δεκεμβρίου 1995, T-544/93 και T-566/93, Abello κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-271 και II-815, σκέψη 53), της 8ης Νοεμβρίου 2000, T-158/98, Bareyt κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-235 και II-1085, σκέψη 57), καθώς και της 25ης Σεπτεμβρίου 2002, T-201/00 και T-384/00, Ajour κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-167 και II-885, σκέψη 47), αποφάνθηκαν ότι το Συμβούλιο διαθέτει, στο πεδίο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων, περιθώριο εκτιμήσεως.

41 Εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο διαθέτει τέτοιο περιθώριο εκτιμήσεως σε περίπτωση ιδιαιτέρως σοβαρής οικονομικής κρίσεως, όπως αυτή που έχει ενσκήψει από τα τέλη του 2008, την εμφάνιση και την ένταση της οποίας επ' ουδενί θα μπορούσε να προβλέψει κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 723/2004. Όπως επισημαίνει το καθού, δεν νοείται υπεύθυνος νομοθέτης ο οποίος αποποιείται την αναγκαία σε περιπτώσεις σοβαρής οικονομικής και κοινωνικής κρίσεως ευελιξία.

42 Κατά το Συμβούλιο, το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως, νομικό έρεισμα του οποίου αποτελεί το άρθρο 65 του ΚΥΚ, υφίσταται ανεξαρτήτως του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Η εφαρμογή του άρθρου 10 του παραρτήματος δύναται, βεβαίως,

να οδηγήσει σε παρόμοιο αποτέλεσμα. Εντούτοις, η προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 10 συνεπάγεται την εφαρμογή διαδικασίας βραδύτερης της προβλεπόμενης από το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ για την ετήσια προσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων, γεγονός που καταδεικνύει ότι το εν λόγω άρθρο 10 δεν έχει ούτε ως αντικείμενο ούτε ως αποτέλεσμα να υποκαταστήσει την εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζει στο Συμβούλιο το άρθρο 65 του ΚΥΚ. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται συναφώς ότι ακόμη και στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, κατά το άρθρο 336 ΣΛΕΕ, το ίδιο δύναται, βάσει του άρθρου 294, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, να τροποποιεί, με ομοφωνία, την πρόταση της Επιτροπής, έστω και αν αυτή έχει εκφέρει συναφώς αρνητική γνώμη.

43 Εξάλλου, κατά το Συμβούλιο, το αντικείμενο των πράξεων που μπορούν να εκδοθούν βάσει του άρθρου 65 του ΚΥΚ και των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ ταυτίζεται μόνον εν μέρει με το αντικείμενο των πράξεων που μπορούν να εκδοθούν βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI. Όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, το εύρος του άρθρου 10 είναι πολύ μεγαλύτερο του εύρους των άλλων διατάξεων, καθόσον το εν λόγω άρθρο καθιστά δυνατή όχι μόνο τη διόρθωση της αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων που προκύπτει από τη «μηχανική» εφαρμογή της μεθόδου, αλλά και την αναστολή της εφαρμογής, την τροποποίηση ή την κατάργηση της εν λόγω μεθόδου με νομοθετική πράξη. Όπως επισημαίνει, το φαινόμενο της μερικής επικαλύψεως νομικών βάσεων είναι συχνό στο δίκαιο.

44 Κατά το Συμβούλιο, η προβλεπόμενη από τον προσβαλλόμενο κανονισμό αύξηση των αποδοχών και των συντάξεων κατά 1,85 % σκοπεί στη διαφύλαξη της αγοραστικής δυνάμεως των υπαλλήλων της Ένωσης, μέσω της εξουδετερώσεως των επιπτώσεων του πληθωρισμού που κατεγράφη στις Βρυξέλλες (0,9 %), της αυξήσεως των εισφορών των υπαλλήλων στο συνταξιοδοτικό σύστημα (0,4 %) και της αυξήσεως της ειδικής εισφοράς (0,43 %). Η αύξηση των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης κατά ποσοστό υψηλότερο του καθορισθέντος θα αποτελούσε πρόκληση έναντι των πολιτών της Ένωσης. Μια τέτοια αύξηση θα συνεπαγόταν, εξάλλου, περαιτέρω επιβάρυνση των προϋπολογισμών των κρατών μελών, η οποία θα προσετίθετο στις υπαγορευθείσες από την οικονομική κρίση παρεμβάσεις. Δεδομένων των μέτρων που έλαβαν τα κράτη μέλη ως προς τους υπαλλήλους των διοικήσεών τους λόγω της οικονομικής κρίσεως, η εκ μέρους του Συμβουλίου χρονική μετάθεση της συνεκτιμήσεως των μέτρων αυτών, με σκοπό την

ενσωμάτωση του αντικτύπου τους στο επίπεδο των αποδοχών των υπαλλήλων της Ένωσης κατά την προσεχή ετήσια αναπροσαρμογή τους, στα τέλη του 2010, δεν θα συνιστούσε αποτελεσματική λύση.

45 Όσον αφορά το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, το Συμβούλιο αμφισβητεί κατ' αρχάς τη θέση ότι το εν λόγω άρθρο αφορά αποκλειστικώς ενδεχόμενη αντικατάσταση της «κανονικής» μεθόδου ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων με άλλη μέθοδο, η οποία θα ισχύει μόνο για το μέλλον, και ότι, ως εκ τούτου, η εφαρμογή του άρθρου 10 αποκλείεται κατά την εφαρμογή της «κανονικής» αυτής μεθόδου. Ειδικότερα, κατά το Συμβούλιο, το γεγονός ότι το άρθρο 10 φέρει τον τίτλο «Ρήτρα εξαίρεσης» καταδεικνύει ότι αυτό επιτρέπει τη διόρθωση της ετήσιας αναπροσαρμογής σε περίπτωση σοβαρής και αιφνίδιας επιδεινώσεως της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως, άνευ, ωστόσο, τροποποιήσεως της «κανονικής» μεθόδου για το μέλλον.

46 Όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, εν προκειμένω συνέτρεχαν οι ουσιαστικοί όροι εφαρμογής του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Ειδικότερα, κατά την περίοδο αναφοράς, η Ένωση βρέθηκε αντιμέτωπη με μια ιδιαιτέρως σοβαρή οικονομική κρίση, η οποία ήταν απότοκος της χρηματοπιστωτικής κρίσεως. Οι επιπτώσεις της κρίσεως αυτής κατέστησαν εμφανείς από το δεύτερο εξάμηνο του 2008 και επιτάθηκαν σημαντικά στις αρχές του 2009. Εντούτοις, οι εν λόγω επιπτώσεις δεν ελήφθησαν υπόψη με την πρόταση της Επιτροπής.

47 Κατά το Συμβούλιο, μολονότι, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίστανται ενδείξεις σοβαρής και αιφνίδιας επιδεινώσεως της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως, η Επιτροπή υποχρεούται να αναλαμβάνει δράση ιδία πρωτοβουλία και, ενδεχομένως, να υποβάλλει εγκαίρως κατάλληλη πρόταση βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, αυτή δεν προσέφυγε στο εν λόγω άρθρο. Κατά τις διαβουλεύσεις που διεξήχθησαν στους κόλπους των προπαρασκευαστικών επιτροπών του Συμβουλίου προ της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, ετέθη το ζήτημα της προσφυγής στο άρθρο 10. Κατά τη διάρκεια, ωστόσο, δύο συσκέψεων που έλαβαν χώρα

στα τέλη Νοεμβρίου και στις αρχές Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν προτίθετο να υποβάλει πρόταση επί της συγκεκριμένης νομικής βάσεως.

48 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ελλείψει προτάσεως εκ μέρους της Επιτροπής βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει το εν λόγω άρθρο. Προκειμένου να εκδώσει εμπροθέσμως τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεν είχε, επομένως, άλλη επιλογή από το κάνει χρήση του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 65 του ΚΥΚ. Όπως επισημαίνει, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως αποφανθεί ότι «έκτακτες και απρόοπτες καταστάσεις» δύνανται να δικαιολογούν λύσεις ad hoc, παρέχουσες στην Ένωση τη δυνατότητα να δρα και να εκπληρώνει στις υποχρεώσεις της· τούτο συνέβη αναντιρρήτως και εν προκειμένω. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν η Επιτροπή είχε υποβάλει τον Δεκέμβριο του 2009 πρόταση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, η υιοθέτηση της προτάσεως αυτής προ της λήξεως του έτους θα ήταν, κατά το Συμβούλιο, αδύνατη, λόγω της βραδύτητας που χαρακτηρίζει την προβλεπόμενη από το λόγω άρθρο διαδικασία.

49 Μολονότι η Δανική Κυβέρνηση, η Γερμανική Κυβέρνηση, η Λιθουανική Κυβέρνηση, η Πολωνική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου συντάσσονται με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα του Συμβουλίου, προβαίνουν σε διάφορες πρόσθετες επισημάνσεις.

50 Συγκεκριμένα, όπως υποστηρίζουν, από το γράμμα του άρθρου 65 του ΚΥΚ και του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, καθώς και από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι το Συμβούλιο διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων και, ιδίως, όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αναπροσαρμογής αυτής. Ειδικότερα, η απαρίθμηση, με το άρθρο 65 του ΚΥΚ και το παράρτημα XI αυτού, τόσο των παραγόντων που το Συμβούλιο δύναται θεμιτώς να λαμβάνει υπόψη όσο και των κριτηρίων που αυτό οφείλει να εφαρμόζει είναι ενδεικτική.

51 Κατά τις παρεμβαίνουσες κυβερνήσεις, βάσει της θεσμικής ισορροπίας της Ένωσης, το Συμβούλιο δεν αποτελεί απλό «εκτελεστικό όργανο» της Επιτροπής. Κατ' αρχήν, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να υιοθετεί άνευ τροπολογίας πρόταση νομοθετικής πράξεως που υποβάλλει η Επιτροπή, αλλά δύναται, με ομοφωνία, να επιφέρει τροποποιήσεις, με ή χωρίς τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου, αναλόγως της διαδικασίας. Το Συμβούλιο οφείλει απλώς να μην αφίσταται από το αντικείμενο και τον σκοπό της προτάσεως, υποχρέωση η οποία εν προκειμένω τηρήθηκε. Εξάλλου, ακόμη και επί εκχωρήσεως εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή, το Συμβούλιο έχει, σε πολυάριθμες περιπτώσεις, τη δυνατότητα να παρεμβάλει προσκόμματα σε προτεινόμενη από την Επιτροπή νομοθετική πράξη. Από το γράμμα του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ δεν προκύπτει με σαφήνεια ότι το άρθρο αυτό απονέμει στο Συμβούλιο εξουσία απλής «επικυρώσεως» της προτάσεως της Επιτροπής.

52 Κατά τις εν λόγω παρεμβαίνουσες, βάσει της ερμηνείας του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή θα μπορούσε να αποκλείει πλήρως τη δυνατότητα εφαρμογής της ρήτρας εξαιρέσεως και να καταλύει, επομένως, την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω διατάξεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

53 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 65 του ΚΥΚ και των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI αυτού, τελεσθείσα διά των άρθρων 2 και 4 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού, εγείρει το ζήτημα αν και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό διαθέτει το Συμβούλιο περιθώριο εκτιμήσεως παρέχοντος σε αυτό την ευχέρεια να αφίσταται από πρόταση της Επιτροπής περί της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης, επικαλούμενο σοβαρή οικονομική κρίση, χωρίς, ωστόσο, να αμφισβητεί ότι τα στοιχεία που υποβάλλει η Επιτροπή με την πρόταση

αναπροσαρμογής είναι σύμφωνα με τις επιταγές των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ.

54 Το άρθρο 65 του ΚΥΚ εισάγει τον βασικό κανόνα περί της ετήσιας εξετάσεως και, ενδεχομένως, αναπροσαρμογής των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης, αναπροσαρμογής η οποία, δυνάμει του άρθρου 82, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, εφαρμόζεται και επί των συντάξεων. Το άρθρο 65, παράγραφος 1, ορίζει ότι το Συμβούλιο προβαίνει κατ' έτος σε εξέταση του επιπέδου των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης. Κατά την εξέταση αυτή, το Συμβούλιο μελετά αν, στο πλαίσιο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Ένωσης, ενδείκνυται αναπροσαρμογή των αποδοχών. Λαμβάνονται ιδίως υπόψη η ενδεχόμενη αύξηση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων των κρατών μελών και οι ανάγκες προσλήψεων.

55 Από το γράμμα του άρθρου 65, παράγραφος 1, του ΚΥΚ προκύπτει ότι η διάταξη αυτή απονέμει στο Συμβούλιο εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο της κατ' έτος εξετάσεως του επιπέδου των αποδοχών (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις της 5 Ιουνίου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 7 και 11, και της 6ης Οκτωβρίου 1982, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 20 έως 22 και 32).

56 Εντούτοις, κατά το άρθρο 65α του ΚΥΚ, ο τρόπος εφαρμογής του άρθρου 65 καθορίζεται με το παράρτημα XI του ΚΥΚ.

57 Το άρθρο 3 («Τρόπος της ετήσιας προσαρμογής των αποδοχών και συντάξεων»), παράγραφος 1, του εν λόγω παραρτήματος ορίζει ότι, προ της λήξεως εκάστου έτους, το Συμβούλιο αποφασίζει για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου, των αποδοχών και των συντάξεων, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία βασίζεται στα

κριτήρια που προβλέπονται στο τμήμα 1 του παραρτήματος XI. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, το ύψος της προσαρμογής ισούται με το γινόμενο του ειδικού δείκτη επί τον διεθνή δείκτη Βρυξελλών, ενώ η προσαρμογή καθορίζεται σε καθαρές τιμές ως ποσοστό ίσο για όλους. Τέλος, το άρθρο 3, παράγραφος 3, του παραρτήματος XI του ΚΥΚ ορίζει ότι το ύψος της αναπροσαρμογής που καθορίζεται με τον τρόπο αυτό ενσωματώνεται, σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο εν λόγω άρθρο, στην κλίμακα των βασικών μισθών, η οποία περιλαμβάνεται σε ορισμένες διατάξεις του ΚΥΚ και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού.

58 Επομένως, από το γράμμα και την οικονομία των διατάξεων που αναφέρθηκαν με την προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ ορίζει κατά τρόπο εξαντλητικό τα κριτήρια που εφαρμόζονται κατά την ετήσια αναπροσαρμογή του επιπέδου των αποδοχών.

59 Προκειμένου να εξακριβωθεί αν, μολοντούτο, το Συμβούλιο μπορεί, δυνάμει του άρθρου 65 του ΚΥΚ, να λαμβάνει υπόψη στο πλαίσιο αυτό άλλα στοιχεία και, ιδίως, σοβαρή οικονομική κρίση που έχει εν τω μεταξύ ενσκήψει, επιβάλλεται η εξέταση της σχέσεως των δύο αυτών διατάξεων.

— Επί της σχέσεως του άρθρου 65 του ΚΥΚ και του άρθρου 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ

60 Συναφώς, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η υπόμνηση ότι αντικείμενο του παραρτήματος XI του ΚΥΚ είναι, κατά το άρθρο 65α του ΚΥΚ, ο καθορισμός του τρόπου εφαρμογής των άρθρων 64 και 65 του ΚΥΚ.

61 Δεύτερον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το εν λόγω παράρτημα και, ιδίως το άρθρο του 3, έχει την ίδια νομική αξία με τα άρθρα του ΚΥΚ και, συνεπώς, με το άρθρο 65 αυτού. Εφόσον το άρθρο 65 του ΚΥΚ και το παράρτημα XI αυτού περιλαμβάνονται στην ίδια κανονιστική πράξη, καταλαμβάνουν την αυτή βαθμίδα στην ιεραρχία των κανόνων.

62 Τόσο η θέσπιση του ΚΥΚ όσο και το σύνολο των τροποποιήσεών του, ιδίως δε η προσθήκη του παραρτήματος XI, έγιναν μέσω κανονισμού, πράξεως η οποία, κατά το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της. Το Δικαστήριο έχει κρίνει, προκειμένου για διάταξη του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, ότι ο ΚΥΚ, ο οποίος θεσπίσθηκε με τον κανονισμό 259/68, συγκεντρώνει όλα τα χαρακτηριστικά που ορίζει το άρθρο 189, δεύτερο εδάφιο, ΕΟΚ (στο οποίο αντιστοιχεί πλέον το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ) και είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του (βλ. απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 1981, 137/80, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1981, σ. 2393, σκέψη 7).

63 Όσον αφορά, τρίτον, το ιστορικό θεσπίσεως του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το ισχύον κείμενο του εν λόγω παραρτήματος αποτελεί την κατάληξη μιας εξελικτικής διαδικασίας η οποία ξεκίνησε το 1972. Η εξέλιξη αυτή χαρακτηρίζεται από μια διαρκώς αυστηρότερη και πιο δεσμευτική οριοθέτηση της μεθόδου ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών τόσο ως προς τη μορφή όσο και ως προς το περιεχόμενο της χρησιμοποιούμενης νομικής πράξεως.

64 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Ιουνίου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψεις 3 και 4), από την απόφαση της 26ης Ιουνίου 1975, 70/74, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Rec. 1975, σ. 795, σκέψη 7 (Συλλογή τόμος 1975, σ. 261, συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά), καθώς και από την προπαρατεθείσα απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψη 8), το Συμβούλιο αποφάσισε, αρχικώς, κατά το έτος 1972, να εφαρμόσει πειραματικώς και για διάστημα τριών ετών, σύστημα προσαρμογής των αποδοχών το οποίο προέβλεπε την προσφυγή σε δύο καθορισμένους δείκτες, αποκλείοντας την αυτόματη εφαρμογή αριθμητικού μέσου όρου των δύο προκριθέντων δεικτών. Δεδομένης της προσεγγίσεως αυτής, το Δικαστήριο έκρινε ότι, με την εν λόγω απόφαση, το Συμβούλιο, αποφαινόμενο στο πλαίσιο των εξουσιών που του απονέμει το άρθρο 65 του

ΚΥΚ στον τομέα των αποδοχών του προσωπικού, ανέλαβε υποχρεώσεις τις οποίες δεσμεύθηκε να τηρεί για το διάστημα που το ίδιο όρισε (βλ., προπαρατεθείσες αποφάσεις 5ης Ιούνιου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 8 και 9· της 26ης Ιουνίου 1975, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 20 έως 22, καθώς και της 6ης Οκτωβρίου 1982, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 8).

65 Το 1976 το Συμβούλιο υιοθέτησε νέα μέθοδο αναπροσαρμογής των αποδοχών, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψεις 9 έως 13). Εν συνεχεία, με την απόφαση 81/1061/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1981, περί τροποποιήσεως της μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων (ΕΕ L 386, σ. 6), καθορίσθηκε νέα μέθοδος αναπροσαρμογής των αποδοχών για διάστημα δέκα ετών.

66 Τέλος, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε τη μέθοδο αναπροσαρμογής των αποδοχών στον ίδιο τον ΚΥΚ, προσθέτοντας σε αυτόν το παράρτημα XI, για το διάστημα από 1ης Ιουλίου 1991 έως 30 Ιούνιου 2001, με τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 3830/91 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991, για την τροποποίηση του [Κ]ανονισμού [Υ]πηρεσιακής [Κ]ατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών, όσον αφορά τον τρόπο προσαρμογής των αποδοχών (ΕΕ L 361, σ. 1). Η διάρκεια ισχύος του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, όπως αυτό είχε κατόπιν της τροποποιήσεώς του με τον κανονισμό 3830/91, παρατάθηκε δύο φορές, αντιστοίχως τον Δεκέμβριο του 2000 και τον Δεκέμβριο του 2003, ενώ το ισχύον κείμενο του εν λόγω παραρτήματος υιοθετήθηκε με τον κανονισμό 723/2004 για διάστημα οκτώ ετών.

67 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι το Συμβούλιο δεν τροποποίησε τη διατύπωση του άρθρου 65 ΚΥΚ, με το παράρτημα XI του ΚΥΚ εισήγαγε διατάξεις που σκοπούν στην εφαρμογή του άρθρου

αυτού. Τα γενικής φύσεως στοιχεία που περιλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο εξειδικεύονται με το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, με το οποίο το Συμβούλιο καθορίζει, για συγκεκριμένο αριθμό ετών, τις λεπτομέρειες της προβλεπόμενης από το άρθρο 65 του ΚΥΚ διαδικασίας και, ιδίως, τα κριτήρια που διέπουν κατά τρόπο εξαντλητικό την ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών.

68 Η οριοθέτηση αυτή, η οποία περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεως που απονέμει στο Συμβούλιο το άρθρο 65 του ΚΥΚ, δικαιολογείται κυρίως βάσει του σκοπού μεσοπρόθεσμης εξασφαλίσεως σταθερότητας και αποφυγής χρονοβόρων διαβουλεύσεων και αντιπαραθέσεων, μεταξύ, ιδίως, των οργανώσεων που εκπροσωπούν το προσωπικό και των οικείων θεσμικών οργάνων, ως προς τον βαθμό κατά τον οποίο μια αναπροσαρμογή είναι δικαιολογημένη ή αναγκαία (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Ιούνιου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 2). Συναφώς, η πρώτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 81/1061, καθώς και η δεύτερη και τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3830/91 επισήμαιναν ήδη ότι η εν λόγω οριοθέτηση της εξουσίας εκτιμήσεως του Συμβουλίου σκοπούσε στην εξασφάλιση αρμονικών σχέσεων μεταξύ των ευρωπαϊκών οργάνων, αφενός, και των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού τους, αφετέρου.

69 Προκειμένου, ωστόσο, να καθίσταται δυνατή η επίτευξη των σκοπών αυτών, το Συμβούλιο οφείλει να τηρεί τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ.

70 Επιπροσθέτως, ο προβλεπόμενος από το άρθρο 3 μηχανισμός βασίζεται εν πολλοίς στην ιδέα της ευθυγραμμίσεως, ασφαλώς με ορισμένη απόκλιση, της μισθολογικής εξελίξεως στο επίπεδο της Ένωσης με την εξέλιξη που σημειώθηκε μεταξύ του μηνός Ιουλίου του προηγούμενου έτους και του μηνός Ιουλίου του τρέχοντος έτους στα κράτη μέλη αναφοράς, η οποία αντανακλάται στις σχετικές με τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων αποφάσεις που έλαβαν οι αρχές των εν λόγω κρατών μελών λόγω της ισχύουσας κατά το συγκεκριμένο διάστημα οικονομικής καταστάσεως. Εξάλλου, όπως προκύπτει με σαφήνεια από την παράγραφο 6 του άρθρου 3, η εφαρμογή των

κριτηρίων του άρθρου αυτού δύναται να οδηγήσει τόσο σε αρνητικές όσο και σε θετικές διορθώσεις.

71 Επομένως, υιοθετώντας το παράρτημα XI του ΚΥΚ, το Συμβούλιο δεσμεύθηκε, με αυτόβουλη απόφαση και για τη διάρκεια ισχύος του εν λόγω παραρτήματος, να τηρεί, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που του απονέμει το άρθρο 65 του ΚΥΚ, τα κριτήρια που προβλέπει κατά τρόπο εξαντλητικό το άρθρο 3 του εν λόγω παραρτήματος. Η συλλογιστική που ανέπτυξε το Δικαστήριο με τις προπαρατεθείσες αποφάσεις της 5ης Ιούνιου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψη 9), και της 26ης Ιούνιου 1975, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (σκέψεις 20 έως 22), εφαρμόζεται mutatis mutandis στον κανονισμό με τον οποίο εισήχθη το παράρτημα XI του ΚΥΚ, κανονισμό τον οποίο το Συμβούλιο εξέδωσε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 65α του ΚΥΚ. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο αβασίμως διατείνεται, στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου 3, ότι διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως εκτεινόμενο πέραν των ορίων που διαμορφώνονται με τα προβλεπόμενα από το άρθρο αυτό κριτήρια.

72 Συνεπώς, το Συμβούλιο δεν δύναται να χρησιμοποιεί, στο πλαίσιο της ετήσιας εξετάσεως του επιπέδου των αποδοχών, το περιθώριο εκτιμήσεως που του απονέμει το άρθρο 65 του ΚΥΚ ως νομική βάση για να αφίσταται από τη μέθοδο που προβλέπει το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια πρόσθετα των προβλεπόμενων από το άρθρο αυτό.

— Επί της δυνατότητας συνεκτιμήσεως σοβαρής οικονομικής κρίσεως

73 Όσον αφορά τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως σοβαρής οικονομικής κρίσεως στο πλαίσιο της ετήσιας εξετάσεως του επιπέδου των αποδοχών, για την οποία κάνουν λόγο το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, «[σ]ε περίπτωση σοβαρής και αιφνίδιας

επιδείνωσης της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εσωτερικό της Κοινότητας, η οποία εκτιμάται βάσει αντικειμενικών στοιχείων που παρέχονται για τον σκοπό αυτό από την Επιτροπή, η Επιτροπή υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις επί των οποίων αποφασίζει το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283 της Συνθήκης ΕΚ».

74 Το άρθρο αυτό παρέχει, σε έκτακτες καταστάσεις, τη δυνατότητα κατ' εξαίρεση παρακάμψεως της μεθόδου που προβλέπεται από το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, άνευ, ωστόσο, τροποποιήσεως ή καταργήσεώς της για τα επόμενα έτη. Συγκεκριμένα, το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ αποτελεί μέρος του κεφαλαίου 5 του εν λόγω παραρτήματος, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ρήτρα εξαίρεσης». Αντιθέτως, το ζήτημα της τροποποιήσεως των διατάξεων του παραρτήματος XI του ΚΥΚ ρυθμίζεται από το κεφάλαιο 7, με τίτλο «Τελική διάταξη και ρήτρα αναθεώρησης», το οποίο αποτελείται από ένα μόνον άρθρο, το άρθρο 15. Το άρθρο 15, αφενός, ορίζει τη διάρκεια ισχύος των διατάξεων του παραρτήματος XI του ΚΥΚ και, αφετέρου, προβλέπει τους κανόνες επαναξιολογήσεως των διατάξεων αυτών στο τέλος του τέταρτου έτους, ιδίως ως προς τις δημοσιονομικές επιπτώσεις τους. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει επίσης τη δυνατότητα τροποποιήσεως του παραρτήματος αυτού βάσει της διαδικασίας του άρθρου 283 ΕΚ.

75 Επιπροσθέτως, όπως προκύπτει από το γράμμα του, το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ έχει ως σκοπό να παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα αντιδράσεως έναντι αιφνίδιων καταστάσεων, οι οποίες απαιτούν περισσότερο μια έγκαιρη και ειδική αντιμετώπιση παρά την πλήρη τροποποίηση της «κανονικής» μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών. Τέλος, όπως επισήμανε η Επιτροπή με την έκθεση της 27ης Ιούνιου 1994 περί της δυνατότητας εφαρμογής της ρήτρας εξαιρέσεως [SEC(94) 1027 τελικό, τμήμα II.3, σ. 5 και 6], η ρήτρα αυτή επιτρέπει τη συνεκτίμηση των επιπτώσεων σοβαρής και, ταυτοχρόνως, αιφνίδιας επιδεινώσεως της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως οσάκις, κατ' εφαρμογήν της «κανονικής μεθόδου», δεν είναι δυνατή η αναπροσαρμογή των αποδοχών των υπαλλήλων με αρκούντως ταχείς ρυθμούς.

76 Το παράρτημα XI του ΚΥΚ προβλέπει, συνεπώς, μια ειδική διαδικασία αναπροσαρμογής των αποδοχών σε περίπτωση σοβαρής οικονομικής κρίσεως.

77 Προκειμένου να μην καταλύεται η δεσμευτική ισχύς του παραρτήματος XI του ΚΥΚ και, ιδίως, των άρθρων 3 και 10 αυτού (βλ., κατ' αναλογίαν, προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Ιούνιου 1973, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 13), και δεδομένου ότι στο εν λόγω παράρτημα δεν εντοπίζονται άλλες διατάξεις αφορώσες ενδεχόμενη επίδραση οικονομικής κρίσεως επί της αναπροσαρμογής των αποδοχών, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, κατά τη διάρκεια ισχύος του εν λόγω παραρτήματος, η προβλεπόμενη από το άρθρο 10 διαδικασία συνιστά τη μόνη δυνατότητα συνεκτιμήσεως οικονομικής κρίσεως στο πλαίσιο της αναπροσαρμογής των αποδοχών και, συνεπώς, τη μόνη δυνατότητα παρακάμψεως των κριτηρίων του άρθρου 3, παράγραφος 2, του εν λόγω παραρτήματος.

78 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η εφαρμογή του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ προϋποθέτει πρόταση της Επιτροπής. Όπως προκύπτει, ιδίως, από το άρθρο 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το συμπέρασμα αυτό συνάδει με τη θεσμική ισορροπία που κατοχυρώνεται με τις Συνθήκες, κατά τις οποίες το μονοπώλιο της νομοθετικής πρωτοβουλίας έχει, κατ' αρχήν, η Επιτροπή.

79 Κατά το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, η Επιτροπή «υποβάλλει» κατάλληλες προτάσεις σε περίπτωση σοβαρής και αιφνίδιας επιδεινώσεως της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως. Δεδομένης της σαφούς διατυπώσεως της εν λόγω διατάξεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η άσκηση της αρμοδιότητας που το άρθρο 10 αναθέτει στην Επιτροπή συνιστά απλή δυνατότητα για το εν λόγω θεσμικό όργανο.

80 Εξάλλου, η Επιτροπή οφείλει να τηρεί το καθήκον αγαστής συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων, το οποίο έχει αναγνωρισθεί από τη νομολογία (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, 204/86, Ελλάδα κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5323, σκέψη 16, και της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-29/99, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-11221, σκέψη 69) και το οποίο, από της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, προβλέπεται ρητώς από το άρθρο 13, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, ΣΕΕ. Τέλος, όπως προκύπτει από το άρθρο 241 ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να προβεί σε όλες τις μελέτες που το ίδιο κρίνει σκόπιμες για την πραγμάτωση των κοινών σκοπών και να του υποβάλει, εν συνεχεία, τις κατάλληλες προτάσεις. Προ της εκδόσεως, ωστόσο, του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο δεν κάλεσε επισήμως την Επιτροπή, εν αντιθέσει προς ο,τι είχε πράξει το 1994 [βλ. έκθεση SEC(94) 1027 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1994, τμήμα I, σ. 3], να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αυτή υπέχει από το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ.

81 Το γεγονός ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ διαδικασία είναι πιο σύνθετη και βραδυκίνητη της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 3 του εν λόγω παραρτήματος, λόγω, ιδίως, της συμμετοχής σε αυτήν, από της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, του Κοινοβουλίου, δεν απαλλάσσει το Συμβούλιο από την υποχρέωση τηρήσεως των κανόνων του εν λόγω παραρτήματος. Επιβάλλεται, συναφώς, η επισήμανση ότι το ίδιο το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι ακόμη και σύνθετες διαδικασίες, στις οποίες μετέχουν περισσότερα όργανα, μπορούν να ολοκληρωθούν συντομότερα, αν υφίσταται πολιτική βούληση για ταχεία επίτευξη αποτελέσματος. Η δυνατότητα αυτή απορρέει ιδίως από τα μέσα που διαθέτει το Κοινοβούλιο για επιτάχυνση μιας διαδικασίας, τα οποία προβλέπονται από το άρθρο 229, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από τα άρθρα 134, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, 142 και 144 του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

82 Όσον αφορά, εξάλλου, την κατάσταση που επικρατούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου, οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσεως ήταν ήδη εμφανείς κατά την περίοδο αναφοράς, η οποία έληγε τον Ιούλιο του 2009. Επομένως, το Συμβούλιο θα μπορούσε, ήδη κατά το θέρος του 2009, να κινήσει τις διαδικασίες για

την εκ μέρους της Επιτροπής υποβολή προτάσεως βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ.

83 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο να του επιτρέπει να αποφασίζει, άνευ προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, και να καθορίζει, όπως έπραξε με τα άρθρα 2 και 4 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού, λόγω οικονομικής κρίσεως, προσαρμογή των αποδοχών αποκλίνουσα από την πρόταση που του έχει υποβάλει η Επιτροπή αποκλειστικώς βάσει του άρθρου 3 του εν λόγω παραρτήματος.

84 Συνεπώς, τα άρθρα 2 και 4 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να ακυρωθούν.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 65 του ΚΥΚ και των άρθρων 3 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

85 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι αντίθετο προς το άρθρο 65 του ΚΥΚ και προς τα άρθρα 3 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ καθώς δημιουργεί νέα νομική βάση επιτρέπουσα την επανεξέταση του προσβαλλόμενου κανονισμού και, συνεπώς, τη δυνατότητα ενδιάμεσης προσαρμογής των αποδοχών.

86 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 65 του ΚΥΚ προβλέπει μία μόνον εξέταση ανά έτος για την αναπροσαρμογή των αποδοχών. Η δυνατότητα ενδιάμεσης προσαρμογής των αποδοχών, η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 4 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, προϋποθέτει ουσιώδη μεταβολή του κόστους ζωής μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου, καθώς και την υποβολή προτάσεως εκ μέρους της Επιτροπής. Το Συμβούλιο δεν κάλεσε, ωστόσο, την Επιτροπή να υποβάλει ανάλογη πρόταση και, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν υπέβαλε τέτοια πρόταση. Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν έχει τη δυνατότητα να παρακάμπτει τους διαδικαστικούς όρους του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, ιδίως δε την προϋπόθεση περί υποβολής σχετικής προτάσεως εκ μέρους της Επιτροπής και περί συμμετοχής του Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία.

87 Εν πάση περιπτώσει, κατά την Επιτροπή, η ακύρωση των άρθρων 2 και 4 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθιστά άνευ αντικειμένου τη ρήτρα επανεξετάσεως που εισάγεται με το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού.

88 Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι το άρθρο 290 ΣΛΕΕ δεν επιτρέπει την υπό επιφύλαξη άσκηση, εκ μέρους του Συμβουλίου, των εξουσιών που αυτό διαθέτει επί εκτελεστικής πράξεως και ότι τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ, καθώς και το παράρτημα XI αυτού, δεν προσφέρουν καμία νομική βάση για μια τέτοια ρήτρα αναθεωρήσεως.

89 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως συνδέεται με τον πρώτο και με τη θέση της Επιτροπής ότι, με την εισαγωγή του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, το Συμβούλιο απεμπόλησε κάθε περιθώριο εκτιμήσεως. Κατά το καθού, το άρθρο 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν μπορεί να είναι αντίθετο προς τα άρθρα 4 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, καθώς τα άρθρα αυτά δεν αφορούν την ίδια περίπτωση. Ειδικότερα, το άρθρο 18 αφορά τη δυνατότητα επανεξετάσεως, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, του συντελεστή αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων που έχει καθορισθεί με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, με συνεκτίμηση της εξελίξεως της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσεως, καθώς και της

οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Ένωσης, τούτο δε κατ' εφαρμογήν της ευελιξίας που προβλέπει ρητώς ο ΚΥΚ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

90 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Επιτροπή αντλείται από παράβαση του άρθρου 65 του ΚΥΚ και των άρθρων 3 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, τελούμενη διά του άρθρου 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα αναθεωρήσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού. Πρόκειται για δυνατότητα την οποία δεν προέβλεπε η πρόταση της Επιτροπής.

91 Όσον αφορά το επίπεδο των αποδοχών, το άρθρο 65, παράγραφος 1, του ΚΥΚ προβλέπει μία μόνον εξέταση του επιπέδου αυτού ανά έτος. Αντιθέτως, όσον αφορά τους συντελεστές αναπροσαρμογής, το άρθρο 65, παράγραφος 2, επιτρέπει τη λήψη μέτρων ενδιάμεσης προσαρμογής των εν λόγω συντελεστών, σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής του κόστους ζωής. Τα άρθρα 1 έως 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ ορίζουν τις λεπτομέρειες της ετήσιας εξετάσεως του επιπέδου των αποδοχών, ενώ τα άρθρα 4 έως 7 εισάγουν λεπτομερέστερους κανόνες για τις ενδιάμεσες προσαρμογές των συντελεστών αναπροσαρμογής.

92 Καμία εκ των προαναφερθεισών διατάξεων δεν προβλέπει τη δυνατότητα εισαγωγής, στο πλαίσιο της ετήσιας εξετάσεως του επιπέδου των αποδοχών, νέων κανόνων οι οποίοι να επιτρέπουν την επανεξέταση του επιπέδου αυτού ή τη δυνατότητα προσαρμογής των αποδοχών εκτός του πλαισίου της ετήσιας αναπροσαρμογής που πραγματοποιείται κατ' εφαρμογήν των άρθρων 65, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και 1 έως 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Ομοίως, οι εν λόγω διατάξεις δεν επιτρέπουν την παράκαμψη της διαδικασίας ενδιάμεσης προσαρμογής των συντελεστών αναπροσαρμογής, η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 65, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και 4 έως 7 του παραρτήματος XI αυτού.

93 Συνεπώς, το άρθρο 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού υιοθετήθηκε κατά παράβαση των άρθρων 65 του ΚΥΚ και 3 έως 7 του παραρτήματος XI αυτού και πρέπει, ως εκ τούτου, ομοίως να ακυρωθεί.

94 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα άρθρα 2 και 4 έως 18 του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να ακυρωθούν.

95 Προκειμένου, ωστόσο, να αποτραπεί η διάρρηξη της συνοχής του καθεστώτος αποδοχών, επιβάλλεται η εφαρμογή του άρθρου 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και, συνακολούθως, η διατήρηση των αποτελεσμάτων των ακυρούμενων διατάξεων του προσβαλλόμενου κανονισμού περί της αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ένωσης από 1ης Ιουλίου 2009, ήτοι η διατήρηση των αποτελεσμάτων των άρθρων 2 και 4 έως 17 του εν λόγω κανονισμού, έως τη θέση σε ισχύ νέου κανονισμού τον οποίο το Συμβούλιο θα εκδώσει προς εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

96 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Κατά την παράγραφο 4, πρώτο εδάφιο, του ιδίου άρθρου, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τα άρθρα 2 και 4 έως 18 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις.

2) Διατηρεί τα αποτελέσματα των άρθρων 2 και 4 έως 17 του κανονισμού 1296/2009 έως τη θέση σε ισχύ νέου κανονισμού τον οποίο το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εκδώσει προς εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.

3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

4) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)